

vervolg

Tekst e) die God op de berg Sinaï heeft gegeven. Wij lezen echter in Leviticus 7:37 en 38, dat er nog **verschillende andere wetten** op de berg Sinaï zijn afgekondigd. In de Staten Vertaling lezen wij n.l.: Vers 37. "Dit is de wet des brandoffers, des spijsoffers, des zondoffers, des schuldoffers, des vuloffers en des dankoffers," Vers 38. "die de Heere Mozes op den berg Sinaï geboden heeft, ten dage als Hij den kinderen Israëls gebod, dat zij hun offeranden den Heere, in de woestijn van Sinaï, zonden offeren." Einde teksten. Ook maakt het Oude Testament een uitdrukkelijk verschil tussen de verschillende wetten en **splitst ze in twee groepen**. In 2 Koningen 21:8 lezen wij hierover in de Staten vertaling. Daar staat: "Ik (de Heere) zal Israëls voet niet meer doen wijken van het land dat ik aan hun vaderen gegeven heb, **indien zij slechts naarstig doen naar al wat ik hun geboden heb en naar de gehele wet, die Mijn knecht Mozes hun geboden heeft.**" Einde tekst. Er wordt in deze tekst dus een **UITDRUKKELIJK VERSCHIL GEMAAKT** tussen wat **GOD geboden heeft (de Wet der Tien Geboden_LEX MORALIS)** en wat **MOZES heeft geboden (de ceremoniële- en burgerlijke wetten_LEX CEREMONIALIS en LES JUDICIALIS.)**. Deze twee groepen worden in het Oude Testament **scherp van elkander gescheiden**. De **Wet Gods (de Tien Geboden)** is van veel grotere betekenis dan de **wet van Mozes** zoals uit de volgende teksten ook nog zal blijken. **Wie deze onderscheiding der Wetten niet maakt, vervalt in velerlei dwaling.**

"DE WET GODS"

In Deuteronomium 10:4 en 5 wordt gesproken over de Tien Geboden, wij lezen daar in de Staten vertaling in vers 4. "Toen schreef Hij (de Heere) op de **tafelen**, naar het eerste schrift, **de tien woorden**, die de Heere ten dage der verzameling, op den berg, uit het midden des vuurs, tot **Ulleden** gesproken had; en de Heere gaf ze mij." Vers 5. "En ik keerde mij, en ging af van den berg en legde **DE TAFELN IN DE KIST**, die ik gemaakt had; en **aldaar zijn zij**, gelijk als de Heere mij geboden heeft." Einde teksten. Laat ons kort enkele bijzonderheden uit deze tekstwoorden noemen:

- God heeft de Tien Geboden **persoonlijk neergeschreven**.
- God schreef deze Wet op **STENEN TAFELN** (een teken van **duurzaamheid (niet VERGAN-KELIJK)**) en.
- Deze Wet werd bewaard **IN** de Ark des verbonds.

"DE WET VAN MOZES"

Over **deze wet** wordt o.a. gesproken in Deuteronomium 31:24 t/m 26. Wij lezen daar in de Statenvertaling in vers 24. "En het geschiedde, als **Mozes voleind had de woorden dezer wet te schrijven** in een boek, totdat zij voltrokken waren;" Vers 25. "Zo gebod Mozes den Levieten, die de ark des verbonds des HEEREN droegen, zeggende:" Vers 26. "**Neemt dit wetboek**, en legt het aan de zijde van **DE ARK DES VERBONDS** des Heeren, uws Gods; dat het **ALDAAR ZIJ TEN GETUIGE TEGEN U.**" Einde teksten. **Opmerkelijk** is het, lieve mensen, dat in **deze teksten** juist de **TEGENOVERGESTELDE BIJZONDERHEDEN WORDEN GENOEMD**, als die wij **ZOËVEN LAZEN** over de **WET GODS** in Deuteronomium 10:4 en 5, n.l.

- Niet God** maar **Mozes schreef deze wet**.
- Ze werd niet op **stenen tafelen**, maar in een boek (op papyrusrollen – een teken van **VERGANKELIJKHEID**) geschreven, en;
- Deze wet werd niet bewaard **in** de Ark des verbond, zoals **Gods Wet**, maar **NAAST – TER ZIJDE VAN – de ARK**. Dit handschrift van Mozes was een wet, in **INZETTINGEN** bestaande en gegeven "**TEN GETUIGE TEGEN U.**"